

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Sutinkamai su Lietuvos Komunistų partijos rajono komiteto ir rajono vykdomojo komiteto nutarimu, už gerus rezultatus, pasiektus ariant dirvas iš rudens iki š. m. spalio mėn. 20 d., į rajoninę GARBĖS LENTĄ įrašomi šie kolūkiai:

Kolūkio pavadinimas	Kolūkio pirmininkas	Žemės ūkio specialistas	Traktorinės brigados brigadininkas
„ŠETEKŠNA“	B. Vilimas	A. Stipinas	St. Mažylis
„VIENYBĖ“	P. Šulcas	F. Tamošionaitė	V. Balčiūnas
„SALAMISTIS“	B. Šimonis	D. Vitaraitė	B. Dovilonis
„ŠVIESA“	E. Dyra	I. Dyrienė	V. Jablonskas

Blogai ariamos dirvos šluose kolūkiuose:

Kolūkio pavadinimas	Kolūkio pirmininkas	Žemės ūkio specialistas	Traktorinės brigados brigadininkas
„N. GYVENIMAS“	J. Staugaitis	—	J. Venckus
„ŽALGIRIS“	L. Laučius	M. Laužikaitė	S. Ivanauskas
„ATŽALYNAS“	V. Petrėnas	P. Mažuolytė	J. Bulvydas
„AUKŠTUPĖNAI“	B. Balkaus	V. Viksvaitė	A. Karosas

MECHANIZATORIAI LENKTYNIAUJA

Artėjant Didžiojo Spalio šventėms, „Pirmūno“ kolūkio mechanizatorių tarpe gyvai lenktyniaujama už tai, kad kuo artimiausiu metu būtų pilnai užbaigtas rudeninis dirvų arimas. Iki šiol pirmauja traktorininkas Jonas Mackevičius. Drauge su prikabinėtoju J. Griganavičium, dirbdami traktoriumi DT-54, jie jau visiškai baigia suarti planu numatytą žemės plotą. Nuo jų stengiasi taip pat neatsilikti ir traktorininkai J. Masilionis bei V. Pliuskys.

Traktorių burzgimas nutyla nei dieną, nei naktį. J. Mitalaitis

Balgia bulviakasi

„Tarybinio pirmūno“ kolūkyje šiais metais buvo pasodinta 35 ha bulvių. Dabar abiejose kolūkio brigadose bulviakasis jau eina į pabaigą. Nuariant bulves, jas kasant bei vežant visuomet pamatysi Balį

Usevičių, Bronę Valinskienę, Feliciją Rasimavičienę, Albiną Vasiliauską, o taip pat Praną Einorį, Birutę Mikonytę, Bronių Aukštikalnį ir daugelį kitų. Dalis nukastų bulvių vežama į fermą, dalis — pilama į kaupus.

V. Juozėnas

Sparčiai vyksta bulviakasis „Aukštaičių“ kolūkio ketvirtoje brigadoje, vadovaujamoje Viliaus Jonavičiaus. Vos tik prāvinta, Kazys ir Jonas Vanagai nuaria vagas, o netrukus ir kasėjos pradeda darbą. Tai — seserys Birutė ir Andronė Makštelytės, Alfonsa Navarskaitė, Stasė Gabrenaitė, Bronė Gutauskaitė. Dirba ir nusenios kolūketės Ona Zuožienė, Elzė ir Antanina Makštelienės. Sparčiai apkapčiuoja bulves Alfonsas Palileika. Būtų gerai, jei daugiau darbstumo parodytų Elzė Antanavičiūtė ir Alfonsa Stukaite.

J. Paurys

IR VĖL plačiai suskambėjo tradiciniai, kiekvieno darbo žmogaus širdžiai artimi ŠŪKIAI, kuriuos šiomis dienomis paskelbė Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas 43-osioms Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos metinėms. Šių metų Spalio Šūkiai suskambėjo ypač reikšmingomis dienomis, kai visas pasaulis seka įnirtingą kovą už taiką, už tautų laisvę. Kiekvienas žmogus — nežiūrint kokios bebūtų jo politinės pažiūros, kaip jis bevertintų tarptautinę padėtį, — neišvengiamai daro išvadą: pasaulis turi gyventi be giukų ir karų!

Tačiau, kaip parodė Suvienuotųjų Nacijų Organizacijos Generalinės Asamblėjos darbų eiga, prieš šią kilniausią bei humaniškiausią žmonijos svajonę stoji dilerinė imperalistinė politika. Tos politikos vykdytojai — tai žmonijos priešai. Juos smerkia viso pasaulio tautos, pritardamos Spalio Šūkiui:

— Kovokite už taiką, už visuotinį ir visišką nusiginklavimą! Ryžtingai demaskuokite imperialistinius karo kurstytojus — žmonijos priešus!

Kiekvienas taiką ir laisvę mylintis žmogus žino, kad Tarybų šalies pasiuntiniai Suvienuotųjų Nacijų Organizacijoje, remiami kitų šalių ir tautų atstovų, darė ir daro viską, kad teisingumas nugalėtų. Draugo Nikitos Chruščiovo kalbos, pasakytos SNO Generalinėje Asamblėjoje, išjudino visą pasaulį. Visos žemės rutulio tautos karštai pritarė tarybinei nusiginklavimo programai, kurios įgyvendinimas reikštų milžinišką žmonijos šuolį į priekį.

Tarybų Sąjungos Komunistų partija broliškai sveikina visas tautas, kovojančias už visišką gėdingos kolonializmo sistemos panaikinimą. Tarybiniai žmonės karštai sveikina visas socialistines šalis, su kuriomis juos sieja amžinos draugystės ir bendradarbiavimo ryšiai.

Spaliniuose Šūkiuose yra išreikšti dideli uždaviniai, kurie iškile mūsų liaudžiai milžiniškoje komunistinio statyboje. Partija kreipiasi į miestų ir kaimų darbo žmones, kad trumpiausiu laiku būtų iškovota pergalė taikiai lenktyniaujant su kapitalizmu. Itin aktualiai skamba partijos Šūkis:

— Tarybų Sąjungos darbo žmonės! Įvykdyti socialistinius išsipareigojimus — kiekvienos imonės ir statybos, kiekvieno kolūkio ir tarybinio ūkio kolektyvų garbės reikalas. Plačiau išvystykime visaliaudinį socialistinį lenktyniavimą už 1960 metų — antrųjų septyniųjų metų — plano įvykdymą ir viršijimą!

Partija ragina visokeriopai stiprinti socialistinę nuosavybę — tolesnio mūsų šalies galybės didėjimo ir liaudies gerovės kilmės pagrindą, kovoti, kad būtų nuolat įgyvendinamas socializmo principas: „Kas nedirba, tas nevalgo“.

Kovingais žodžiais partija kreipiasi į kolūkiečius ir kolūketes bei visus žemdirbius, ragindama duoti Tėvynei daugiau grūdų, mėsos, pieno, kiaušinių, bulvių, daržovių, vaisių ir kitų žemės ūkio produktų. „Visokeriopai vystykite visuomeninę gyvulininkystę, sudarykite tvirtą pašarų bazę, didinkite gyvulių produktyvumą! — sakoma Šūkyje. — Pralenkime Jung-

tinės Amerikos Valtijas pagal gyvulininkystės produktų gamybą vidutiniškai vienam gyventojui!“

Šiomis dienomis Vilniuje įvykęs LKP Centro Komiteto plenumas pažymėjo, kad Lietuvos žemdirbiai garbingai vykdo savo išsipareigojimus, rodo tikrai ūkišką pažiūrą į darbą. Dabar visur įtempo darbo metas. Greičiau užbaigti visus šių metų žemės ūkio darbus, padėti tvirtą pamatą ateinančių metų derliui gauti — svarbiausia visų kolūkiečių, tarybinių ūkių darbininkų ir žemės ūkio specialistų pareiga.

Liepsningi partijos Šūkiai įkvepia tarybinius žmones dar labiau didinti kūrybišką pažiūrą į darbą. Dabar visur įtempo darbo metas. Greičiau užbaigti visus šių metų žemės ūkio darbus, padėti tvirtą pamatą ateinančių metų derliui gauti — svarbiausia visų kolūkiečių, tarybinių ūkių darbininkų ir žemės ūkio specialistų pareiga.

ŽINIOS

apie ūkinių darbų eigą rajono kolūkiuose

1960 m. spalio mėn. 20 d. (proc.)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Nukasta bulvių	Nuimta cukrinių runkelių	Rudeninis arimas	Išskirtas plotas kukurūzų sėjai 1961 m.
1	„Adomynė“	76,7	40,0	92,2	*
2	„Alizava“	48,1	77,8	46,7	*
3	„Antašava“	90,9	50,0	82,4	*
4	„Ateitis“	23,9	—	42,6	—
5	„Atžalynas“	3,3	—	26,5	*
6	„Aukštaičiai“	53,3	—	55,3	*
7	„Aukštupėnai“	57,1	—	31,0	90,2
8	„Aušra“	28,6	37,1	61,9	*
9	„Byčiai“	*	—	90,0	*
10	„Bugailiškiai“	67,4	—	90,9	—
11	„Gegužės Pirmoji“	50,0	—	81,8	*
12	„Juodpėnai“	55,6	80,0	58,6	—
13	„Laisvė“	46,9	16,0	73,4	*
14	„Laukminiškiai“	30,2	80,0	65,7	*
15	„Lėvuo“	26,7	33,3	50,0	*
16	„Lukonys“	83,6	12,5	38,4	*
17	M. Melnikaitės v.	68,3	76,0	74,1	*
18	Mičiurino v.	26,3	35,7	92,3	77,3
19	„Mituva“	46,5	32,0	40,9	*
20	„Mūsų rytojui“	90,7	51,4	29,8	*
21	„Naujas gyvenimas“	57,5	66,7	23,5	*
22	„Nemunas“	91,5	53,8	65,0	90,0
23	„Neris“	92,6	75,0	57,1	*
24	„Noriūnai“	72,5	10,0	49,6	*
25	„Pakupys“	89,6	72,0	36,8	*
26	„Palanga“	46,7	85,7	47,7	—
27	„Pergalė“	59,5	—	65,5	*
28	„Pirmoji vaga“	52,8	—	66,7	*
29	„Pirmūnas“	72,1	69,5	91,7	*
30	„Pyvesa“	40,0	5,9	73,8	*
31	„Sakalas“	52,7	30,0	50,0	71,4
32	„Salamiestis“	90,6	*	93,2	*
33	„Skodėnys“	44,0	81,8	50,0	76,9
34	„Šetekšna“	56,5	29,4	*	*
35	„Šviesa“	65,0	26,3	95,0	*
36	„Švyturys“	43,8	*	64,5	58,1
37	„Tarybinis pirmūnas“	72,7	—	57,7	*
38	„Tiesa“	68,8	20,0	80,4	*
39	„Uoginiai“	85,7	*	63,2	*
40	„Vedrupys“	61,4	77,5	58,0	*
41	„Vežionys“	39,5	32,0	52,8	*
42	„Vienybė“	*	33,3	96,5	96,2
43	„Žadeikiai“	76,9	83,3	59,2	87,7
44	„Žalgiris“	38,1	33,3	25,3	*

Viso rajone: 62,5 40,5 61,1 88,8

* Įvykdė planą

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

blogesni už kitus?

Vadovaudamasi TSKP Centro Komiteto nutarimu „Apie partinės propagandos uždavinius šiuolaikinėmis sąlygomis“, „Adomynės“ kolūkio pirminė partinė organizacija (sekretorius drg. E. Dorondovas), komunistai stengiasi ta kryptimi organizuoti visą savo darbą. Partinės organizacijos darbo planuose numatomi patys aktualiausi darbo klausimai, organizuojant kolūkiečius sėkmingai įvykdyti ir viršyti prisiimtus išsipareigojimus žemės ūkio produktų gamyboje. Tai priešakinio darbo patyrimo skleidimas, platus mūsų partijos ir vyriausybės nutarimų aiškinimas kolūkiečiams, kovą su visuomeninio turto grobstytojais, darbo drausmės laužytojais.

Neseniai kolūkyje įvyko pirminės partinės organizacijos ataskaitinis - rinkiminis susirinkimas. Pranešimą jos apie partinės organizacinę veiklą darbą per ataskaitinį laikotarpį padarė drg. Dorondovas. Pirminė partinė organizacija, komunistai nuveikė nemažą darbą, organizuodami ir visapusiškai padėdami kolūkiečiams vykdyti prisiimtus išsipareigojimus.

Jeigu anksčiau „Adomynės“ kolūkis buvo laikomas vienu iš labiausiai atsiliekančių rajone gaminant žemės ūkio produktus, tai šiais metais čia žengtas tvirtas žingsnis pirmyn. Tačiau trūkumų, negerovių dar pasitaiko.

Kaip pažymėjo dauguma kalbėjusių draugų susirinkime, dar daug buvo trūkumų dirbant su žmonėmis. Nereguliariai organizuojamos „brigadų dienos“, gamybiniai pasitarimai su gyvulininkystės darbuotojais, retai kolūkiečiai turi progą išklausti paskaitą, toli gražu nepanaudojama vaizdinė agitacija kolūkyje.

Nedovanotinas reiškinys tas, kad partinė organizacija ir kolūkio valdyba metų bėgyje neskyrė reikiamo dėmesio socialistiniam lenktyniavimui vystyti, jį propaguoti. Šį trūkumą galima ir būtina ištaisyti dabar, kada suvesti gamybos rezultatus už tris metų ketvirčius.

Kolūkio komunistai teisingai iškėlė klausimą: kaip gi suprasti tai, kad anksčiau susikompromitavę ir nepateisinę savęs darbe kai kurie kolūkiečiai šiuo metu vadovauja pagrindinėms kolūkio gamybos šakoms?

Teisingai komunistai kritikavo III brigados brigadininką

Antaną Antanavičių. Šioje brigadoje pavėluotai nuimtos vasarinės grūdinės kultūros, pagrėbštos tebėra lauke ir šiandieną. Toks apsileidimas, žinoma, padarė žymių derliaus nuostolių. Gi šios brigados narys Antanas Dulskynys savavališkai parsivežė keturis vežimus pagrėbštų; o brigadininkas vis „nespėja visko pamatyti“. Bulvių kasimas brigadoje dar tik pradėtas. Tuo tarpu II, V brigadų žemdirbiai laiku ir be nuostolių nuėmė visą išaugintą derlių. Brigadininkais čia dirba J. Valaika ir J. Jančys.

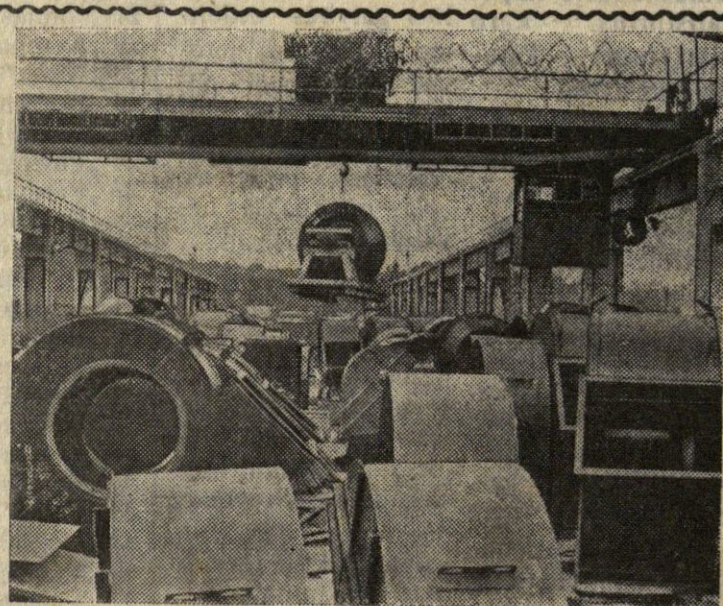
Kolūkio zootechnikė komunistas Aldona Buzaitė kritikavo kiaulių fermos vedėją Aloyzą Buzeną, kuris mažai rūpinasi gyvuliais, o taip pat kiaulių augintojų darbo sąlygomis. Geriau galėtų dirbti ir kontrolasistentas Jonas Starkus. Jis nepatenkinamai tikrina primelžto pieno kiekį, gi melžėjos net nežino, kiek jos primelžia pieno.

Ataskaitiniame rinkiminiam susirinkime taip pat pasisakė kolūkio pirmininkas komunistas J. Nakas, apylinkės Tarybos pirmininkas komunistas Vl. Narkevičius.

Apie kolūkio partinės organizacijos darbą, artėlyje esamus, bet dar nepanaudotus rezervus, sąlygas didinant žemės ūkio produktų gamybą, kalbėjo partijos rajono komiteto sekretorius drg. J. Kirkilas.

Susirinkimas sekretoriumi išrinko drg. E. Dorondovą, pavaduotoju — Vl. Narkevičių. Nėra abejonės, kad sekančiais metais kolūkio partinė organizacija, komunistai padirbės dar geriau, ir „Adomynės“ kolūki matysime tik pirmaujančiųjų rajone kolūkių gretose. Tuo komunistai įsitikinę. Neveltui jie pasakė: „O kuo mes blogesni už kitus?“

P. Gerulaitis

Didelį pasisekimą užsienyje turi mašinos, kurias gamina Kauno „Pergalės“ turbinų gamykla. Jau šiemet turbinų gamintojai eksportavo 28 turbinas, 68 dūmsturblius ir daug tepalo vėsinčių į Ki-

niją, Vietnamą, Mongolijos Liaudies Respubliką bei kitas užsienio šalis. Nuotraukose matyti eilinė dūmsturblių partija, siunčiama į Kiniją.

M. Ogajaus (ELTOS) nuotr.

TIKRINAME SOCIALISTINIŲ ĮSIPAREIGOJIMŲ VYKDYMĄ

LINAI IR SAVAVALIAUTOJAI

Neblogą linų derlių šiais metais išaugino „Aukštaičių“ kolūkio ketvirtosios brigados nariai. Juos raudonant tarkininkavo ir nusenios kolakietės, — juk kaip gi nurimsi be darbo. Dabar linai pakloti, tačiau po juos visą laiką ganosi kolakietės Uršulės Repšienės karvė su prieaugliu.

— Ir gera ta mano dukterėčia Julija Alešianaitė, — džiaugiasi Repšienė: — anksčiau po kolūkio dobilus mano gyvulėlius ganė, o dabar — po linus.

Tikrai, kaip gi nesi-džiaugs Repšienė, kad taip apsnūdusios kolūkio valdyba ir revizijos komisija. Kolakietės padėjo daug darbo augindami linus, juos raudami, toliau tvarkydami linų derlių, kad kolūkis turėtų iš jų gausias pajamas, o dabar savavaliautojai naikina šį brangų kolūkio turtą, ganydami gyvulius.

O kas gi yra ta Julija Alešianaitė? Tai privatininkė-siuvėja, jau antrus metus gyvenanti kolūkyje, be to, neprisiregistravusi. Argi tokiai gali rapėti kolūkio reikalai, ar ji gali įvertinti kolūkiečių pastangas auginant linus ir tvarkant jų derlių? Žasta pluoštas, kartu ir gausios pajamos. O tai neprisideda prie socialistinių išsipareigojimų įvykdymo linininkystėje.

A. Keršulytė

ARTI REIKIA SKAUDANČIA ŠIRDIMI

„Sakalo“ kolūkio traktorininkas Kalinkinas arija dirvas, kad pavasariniai darbai vyktų geriau ir sparčiau, kad sekančiais metais būtų gautas gausus derlius. Tačiau arija, arija Kalinkinas ir sustabdo traktorių. Del ko? Dirba jis lauke, kur augo antrosios brigados žemdirbių sėti miežiai. Ir kaip gi jam neskaudės širdis, jei jis turi užarti hektare po 2—3 vežimus miežinių šiaudų, kuriuos iš-

kalus, dar batų galima gauti po 3—4 cnt grūdų. Štai kaip „nuėmė“ miežių derlių antrosios brigados žemdirbiai (brigadininkas Jonušys). O juk panaši padėtis yra ir kitose brigadose.

Ne, ne taip vykdomi socialistiniai išsipareigojimai!

J. Noreika

GERAS DARBAS— GERI REZULTATAI

Šiais metais „Uoginių“ kolūkio nariai 100 ha ariamų išsipareigojo pagaminti 50 cnt kiaulienos mėsos.

Kokie gi rezultatai, vyk-dant šiuos išsipareigojimus, jau pasiekti „Uoginiuose“? Reikia pasakyti, kad neblogo 100 ha ariamos žemės čia pagaminta po 31 cnt kiaulienos. Savo išsipareigojimus „Uoginių“ kolūkio nariai ne tik įvykdys, bet ir viršys, nes nemaža bekonų bus pristatyta valstybei kaip tik dabar, per paskutinį šių metų ketvirtį.

Kolūkio valdybos nariai patenkinti A. Brazdžiano, A. Liobiko, J. ir A. Gronskių darbu. Šie žmonės — tai kiaulių šėrikai, pašarų vėzikai. Be savo tiesioginių pareigų, jie daug padėdavo ir laukininkystės darbuotojams nuimant derlių ir jį tvarkant. Kai kurie iš jų per 8 šių metų mėnesius savo knygutėse jau turėjo beveik po 500 darbadienių. Taigi, apie darbą kalba ir rezultatai vykdamas prisiim-

tusius išsipareigojimus kiaulienos gamyboje. A. Janiūnas

BRAVO, BRONE!

Vis daugiau dėmesio verselių auginimui skiriama „Alizavos“ žemės ūkio artėlyje. Kaip geriausia jų augintoja čia žinoma Bronė Gabrėnaitė. Ji sėkmingai vykdo savo išsipareigojimus, išsikovojusi vieną pirmųjų vietų rajone kolūkių verselių augintojų tarpe. Kada ją paklausi apie jos pamėgtą darbą, Bronė droviai ir kukliai atsako:

— Mažiems verseliams duodavau pusę kg miltų ir 3 kg gero pieno. Verseliams augant, geras pienas buvo pakeistas separuotu. Jo jau duodavau 4 kg, o miltų norma irgi buvo didinama. Dabar jie gauna miltų po vieną kg.

Bronės prižiūrimi verseliai ganėsi lauke, aptvaruose. Sumažėjus žolei, jiems buvo duodama pakankamai mišinio, o dabar jie ganosi dobiliuose.

Žinoma, Bronė savo darbe visuomet jaučia fermos vedėjo S. Sidlausko ir kolūkio pirmininko A. Valuntos paramą. Ji jau išaugino 52 verselius, kurių pamos priesvoris siekė po 800 gramų.

Dabar Bronė Gabrėnaitė prižiūri mėšai skirtus verselius. Jie — žvalūs, gerame kano stovyje.

Bravo, Brone!

B. Gabnytė

DIDIJĮ SPALIŲ sutindant

RAUDONOJO KAMPelio PATALPOSE — NAUJAS GYVENIMAS

Vos tik išbrėksta nauja darbo diena, laiptais į antrąjį vietinio ūkio valdybos butinių taškų kombinatą jau pilna interesanti, užsakytoji, darbininkų. Juk šiame pastate — vyry ir moterų kirpyklos, batų dirbtuvė, drabužių siuvykla, šaltkalviai remontuoja gyventojams siuvamąsias mašinas, dviračius, elektrinius lygtuvus, taisomi laikrodžiai ir t. t. Rajo-

no pramkombinato butinio aptarnavimo kombinatė darbininkai sėkmingai vykdo gamybines užduotis. Ypatingai didelis pajilimas darbe jaučiamas dabar, artėjant Didžiojo Spalio šventėms.

O ką gi kombinato darbuotojai veikia pasibaigus darbo laikui, kaip jie praleidžia savo laisvalaikį?

Užaukime kurį nors vakarą į kom-

binatą, pasikelkime laiptais į antrąjį aukštą, ir neišvengiamai pateksime į raudonojo kampelio patalpas.

Tikrai galima dabar didžiulius raudonojo kampelio, — sutikusios tarpduryje, pasako butinio aptarnavimo taškų kombinato vedėja Stasė Latvėnienė, kampelio vedėja J. Belova. — O veikla priklauso tik nuo mūsų pačių.

Taip. Erdvioje salėje kiekvieno akį patraukia Garbės lenta, portretai, sienlaikraštis „Pramonininkas“, gėlės, tvarkingai sustatyti suoliai, plačios, švarios langų užuolaidos. Patalpas stengiasi dar labiau papuošti raudonojo kampelio me-

nininkė Aldona Kalvelienė.

„...tu pilną sutirpdai rankom, o ledą — širdim jauną...“ — vakarais

dažno praeivio ausį pasiekia šios jautrios dainos žodžiai. Tai kombinato moterų ansamblis, vadovaujamas Noriūnų kultūros namų meno vadovės Gaiziūnaitės, ruošia šventinę programą. Liaudies šokių ratelyje žvitriai sukasi ir šokėjų poros. Tai batsiuviai B. Sipavičius, M. Murnikovas, S. Ribokas, blokų fabriko darbininkė B. Kairytė, siuvėjos O. Latvėnaitė, G. Daukaitė, N. Šimonytė ir kt. Taip pat sėkmingai ruošiamas scenai K. Sajos vieno veiksmo vodevilis „Vis per gerą širdį“.

Jeigu prie šio kampelio veiklos daugiau prisidės profesajunginė (pirmininkas A. Vanagas), komjaunimo (sekretorius A. Bukėnas) organizacijos, bus dar linkesniau.

P. Galvanauskas (Stalino keliu koresp.)

TRADICINĖ RAJONO KULTŪROS DARBUOTOJO DIENA

„... Grok, armonikėle, linksmas štai būrys.

Tolimon keliuon draugai išvyksta vis...“

skambėjo praėjusio šeštadienio rytą daina Kupiškio miesto gatvėmis, atkreipdama ne vieno praeivio dėmesį.

SKAMBĖK,

Tai mūsų rajono saviveiklininkai išsiruosė į svečius — į kaimyninį Panevėžio rajoną. Tą šeštadienį abiejų rajonų kultūros ir meno darbuotojai pažymėjo Kultūros darbuotojo dieną. Net stiprokas rudens vėjas negalėjo sudrumsti jaunimui nuotakos — visą kelią skambėjo daina.

O štai ir Panevėžys. Mes pasijutome nuoširdžioje šeiminių globoje. Kaip linksma, kiek bendros kalbos!

— Na, o dabar, draugai, aš siūlyčiau svečiams apsilankyti mūsų kolūkiuose, susipažinti vietoje su bibliotekų ir kultūros namų veikla, — į mus kreipėsi Panevėžio rajono kultūros skyriaus vedėjas Kazys Mėlynis. — Po to aptarsime jų darbą, pasidalinsime patirtimi.

Ir vėl mašinos rieda lygiais keliais. Atvykome į „Paežerio“ kolūkį.

— Prašome į vidų, prašome, — mus pasitinka šio kolūkio kultūros namų direktorius drg. Žalys.

Kultūros namai savo išore ir aplinka nors ir nesudarė kultūrinės įstaigos vaizdo, tačiau, įėję į vidų, tuoj pasijutome tikrame kultūros židinyje. Salė paprastai, bet skoningai įrengta, stendai atspindi kolūkio kultūrinį ir ekonominį gyvenimą. Skaitykloje nuo sienos iš nuotraukų į mus žiūrėjo atviros, drąšios jaunuolių akys. Virš nuotraukų parašyta: „Jie žuvo, kad mes gyventume!“

— Tai mūsų, Karsakiškio apylinkės geriausi vaikinai, žuvę nuo banditų rankos, — paaiškino mums to paties kolūkio bibliotekos vedėja.

Susimąstėme. Į mus įdėmiai žvelgia Budrys, Breivė, Gaidys... Taip, žuvo, kad mes gyventume... Ir ne bet kaip, o taip gyventume, kaip šių dienų Karsakiškio apylinkės — geriausios respublikoje — jaunimas. Tai jaunimo, o kartu ir visų apylinkės kolūkiečių nuopelnas, jei dabar apylinkės Tarybos posėdžių salėje sieną puošia ne tik rajono, bet ir respublikos pereina moji Raudonoji

vėlavą. Ji — patikimose rankose!

Po „Paežerio“ kolūkio sekė „Uliūnai“, „Raguva“, „Nemunas“ ir kiti. Ir kur tik mes buvojome, visur nuoširdžiai mus sutikdavo, tuoj pat užsimegzdavo nuoširdūs pokalbiai.

Pagaliau mes vėl Panevėžio kultūros namuose. Salėje draugiškai dalinamės mintimis, patyrimu. Vienas po kito į tribūną pakyla tai panevėžietis, tai kupiškėnas.

Štai tribūnoje Kupiškio rajono „Nemuno“ kolūkio klu-

DRAUGYSTĖS

bo-skaityklos vedėjas A. Manikas. Jo manymu, kaimynams reikėtų didesnę dėmesį skirti sieninei spaudai kolūkiuose.

O Kupiškio rajoninės bibliotekos vedėja O. Indrelienė sako:

— Labiau dirbkime su tarybine knyga, dar aktyviau bendradarbiaukime ir mes patys. Būkime tikri kaimynai!

Šiltai buvo sutikti kalbėjusieji kompozitorius Budriūnas, LTSR nusipelnęs meno veikėjas Karka ir kt.

Po to buvo pasikeista dovanomis, o LTSR Kultūros ministerijos atstovė įteikė meno saviveiklos žymūno ženklelius geriausiems saviveiklininkams, organizatoriams, jų tarpe Kupiškio kultūros namų direktoriui Stasiui Stočkui, kultūros namų instruktoriui Vytautui Semėnui ir šokių ratelio vadovui Feliksui Lukšui. O kiek dar buvo įteikta Pagyrimo lapų, dovanų!

Pabaigoje abiejų rajonų kultūros fronto darbuotojai davė koncertą.

Vis labiau tvirtėja dviejų kaimyninių rajonų draugystė, juos jungia ir bendras darbas, ir bendra daina:

DAINA!

„Prie Nemuno kitas išaušo jau rytas,
Į ateitį veda mus šviesūs keliai...“

B. Paškauskas

Ir lauko darbininkai, ir melžėjos, ir mokytojai — visi dalyvauja „Juodpėnų“ kolūkio meno saviveiklos rateliuose. Nuotraukoje matome jaunuosius kolūkio saviveiklininkus.

Vl. Jasinsko nuotr.

VISAIS laikais įvairių religijų šventikai — šamanai, žyniai, mulos, popai, rabinai, kunigai ir t. t. — apgaudinėdami liaudį, naudodamiesi žmonių prietariūgumu, krovė ir krauna sau turtus. Viduramžiais bažnyčia buvo pats didžiausias ir turtingiausias feodolas visoje Europoje. Italijos žurnalas „Ekspres“ rašo, kad ir šiandien Vatikano akcijų kalna siekia 12 milijardų dolerių. Italijoje, kur pilna nuskurdusių ir mažžemių valstiečių, bažnytinės žemės užima 560 tūkstančių hektarų plotą. Maždaug tiek pat žemės bažnyčiai priklauso ir Prancūzijoje.

Buržuazijos valdymo metais Lietuvoje bažnyčios ir vienuolynai valdė apie 20 tūkstančių hektarų žemės. O feodalizmo laikais vienuolynams ir bažnyčioms Lietuvoje priklausė šimtai didžiųjų dvarų su daugybe baudžiavinių, karčiamos, malūnų, didžiuliais plotais miškų, ežerai ir daug kito kilnojamo turto.

XI amžiaus antroje pusėje katalikų bažnyčia įvedė kunigams celibatą (vedybų draudimą). Tai buvo padaryta savanaudiškais tikslais, kad, dvasiškiams mirus, jų turtai pasiliktų bažnyčiai. Be to, vedę kunigai daug laiko skirdavo šeimai, būdavo šeimyninių nesantaikų. Celibatas turėjo sustiprinti kunigų, o

bė pakellanti žmogų aukščiau ir meiluzę. Tokių faktų pilna visa katalikų bažnyčios istorija.

Dideli šių dienų mokslo ir technikos laimėjimai, nauji tarybiniai Žemės palydovai, raketos, kosminiai laivai vis labiau griauja religijos dogmas. XX amžius yra vis labiau įsigalinčio ateizmo epocha. Ne vien tik Tarybų Sąjungoje, bet ir užsienyje vis labiau įsigali materialistinė pasaulėžiūra, todėl ir šios asketiškos priemonės faktinai nebetenka prasmės. Jos jau nestiprina, o ima griauti katalikų bažnyčios įtaką ir yra pašaipų bei anekdotų šaltinis. Todėl bažnytinės organizacijos dabar diskutuojama dėl celibato panaikinimo. Tai dar vienas pavyzdys, kaip bažnyčia, norėdama išlaikyti savo įtaką tikintiesiems, lanksčiai prisitaiko prie pasaulietiško gyvenimo dvasios.

P. Pečiūra
Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos narys

KODĖL KUNIGAI NEVEDA

kartu ir bažnyčios autoritetą, padėti bažnyčiai sudaryti uždarą savo tarnų luomą, išskirti juos iš kitų piliečių tarpo.

Bažnyčia uoliai propagavo celibatą ir griežtai reikalavo iš dvasiškių jo laikytis. 1931 metais kunigo J. Remeikio išleistoje knygoje „Katechetiški pamokymai“ sakoma, kad šv. Izidorius nekaltybę prilygina saulei, o anot šv. Jono Auksaburnio, nekalty-

bėje. Todėl bažnyčia smarkiai puola dvasiškius, kurie, metę šį luomą, sukuria šeimas ir dorai gyvena, tuo tarpu į slaptus kunigų ištvirkavimus žiūri nuolaidžiai, dargi stengiasi užtušuoti iškilusius aiškėn skandalingus jų poelgius.

Nusižengimų prieš celibatą pasitaikydavo net popiežių tarpe. Buržuazinėje Lietuvoje plačiai buvo žinomas praloto Olsausko nusikaltimas. Jis nužudė savo sūnų

DIDĖJA MŪSŲ GREOTOS

Mūsų rajone saviveiklininkai skaičiuojami ne šimtais, bet tūkstančiais. Nėra rajone kampelio, kuriame nebūtų saviveiklininkų. Ir kolūkiečiai, ir inteligentai, ir darbininkai — visi pas mus mėgstą dainą, linksma šoki.

Kai vis daugiau ir daugiau talentingų žmonių įsijungia į saviveiklą, kyla ir atliekamos dainos, šokio meistriškumas. Neveltui rajono kultūros namų liaudies šokių ratelio dalyviai jubiliejinėje Dainų šventėje užėmė trečią vietą rajonų kultūros namų kategorijoje. Tokie saviveiklininkai, kaip Marytė Vaitonytė, Algis Martinonis, meno saviveikloje dalyvauja jau dešimt metų. Buvusi kultūros namų šokių ratelio dalyvė Živilė Vilkaitė dabar mokosi Vilniaus Valstybiniame V. Kapsuko vardo universitete ir priimta į šios mokslo įstaigos talentingą meno saviveiklos šokių kolektyvą. Net trims rajono saviveiklininkams suteiktas aukščiausias Kultūros ministerijos apdovanojimas — meno saviveiklos žymūno ženkleukas.

Į kultūros namų liaudies šokių ratelį paskutiniu laiku įsijungė nauji, gabūs šokėjai — rajoninės vaikų bibliotekos darbuotoja N. Bekevičiūtė, pramkombinato batsiuvys Mindaugas Murnikovas ir kiti. Su kultūros namų choristais nuoširdžiai dirba Izolina Jakaitė, Algis Kašponis organizuoja estradinį orkestrą, numatoma pastatyti pjėsę ir t. t.

Didelę veiklą išvystė „Žalgirio“, „Alizavos“ kolūkių, Subačiaus gyvenvietės kultūros namai. Palyginus su praėjusiais metais, saviveiklininkų būrys rajone išaugo beveik dvigubai.

St. Stočkus
Kultūros namų direktorius

SAVIVEIKLININKAI — geri gamybininkai

Dar tik trys metai, kaip dirbu „Nemuno“ kolūkio klubo skaityklos vedėju. Tačiau jau ir per šį trumpą laiką patyriau, kiek daug darbo reikia įdėti, kad kolūkyje būtų galima suorganizuoti gerą chorą, kaimo kapelą, šokių ir dramos ratelius. Ir vis tik man juos pavyko suorganizuoti. Žinoma, už tai nuoširdi aičiū reikia tarti kolūkio agronomui Ka-

lipa, žimierai Naudžiūtei, Ypač šįmet buvo kaip dirbu „Nemuno“ kolūkio klubo skaityklos vedėju. Tačiau jau ir per šį trumpą laiką patyriau, kiek daug darbo reikia įdėti, kad kolūkyje būtų galima suorganizuoti gerą chorą, kaimo kapelą, šokių ir dramos ratelius. Ir vis tik man juos pavyko suorganizuoti. Žinoma, už tai nuoširdi aičiū reikia tarti kolūkio agronomui Ka-

lipa, žimierai Naudžiūtei, Ypač šįmet buvo kaip dirbu „Nemuno“ kolūkio klubo skaityklos vedėju. Tačiau jau ir per šį trumpą laiką patyriau, kiek daug darbo reikia įdėti, kad kolūkyje būtų galima suorganizuoti gerą chorą, kaimo kapelą, šokių ir dramos ratelius. Ir vis tik man juos pavyko suorganizuoti. Žinoma, už tai nuoširdi aičiū reikia tarti kolūkio agronomui Ka-

A. Manikas
Klubo-skaityklos vedėjas

Mūsų medžiagos pėdsakais

„IRGI BRIGADININKAS...“

Tokių pavadinimų straipsnelis buvo atspausdintas „Stalino keliu“ laikraštyje Nr. 73 (1454). Jame buvo kritikuotas Kupiškio miškų ūkio pagalbinio ūkio brigadininkas Juozas Raščius už tai, kad nesirūpina jam patikėtu darbu, žymiai suvėlavo šieno ir rugių suvežimą į kluonus, dėl ko buvo nuostolių. Kupiškio miškų ūkio direktorius praneša redakcijai, jog kritika J. Raščiaus adresu teisinga. Įvykusiame pagalbinio ūkio darbininkų susirinkime J. Raščius pareiškėtas papeikimas. Jis pasižadėjo dirbti kruopščiau.

NAUJOS PREKIŲ KAINOS

Didelį susidomėjimą gyventojų tarpe sukėlė kainų masto pakeitimas ir naujų pinigų išleidimas. Daugumas supranta, kad, pakeitus kainas ir sustambinus piniginių vienetą, realinė piniginių santuopų vertė nepasikeis, nes už vieną naują rublį galima bus nusipirkti prekių lygiai tiek pat, kiek buvo nuperkama už senus 10 rublių.

Tačiau pasitaiko atvejų, kada šiuo klausimu priimtas Nutarimas suprantamas neteisingai, arba net iškreipomas. Partijos ir vyriausybės nurodymuose pabrėžiama, kad, pereinant prie naujo kainų masto, negali nukentėti nei valstybės, nei gyventojų interesai. Visos kainos perskaičiuojamos santykiu 10 už 1, nedarant jokių išimčių atskiroms prekių grupėms.

Šiuo metu prekių kainų ir patarnavimų tarifų kainininkai paruošti ir išsiuntinėjami į vietas. Susipažinus su naujais kainininkais, matome, kad prekių kainos yra perskaičiuotos tuo pačiu santykiu, kaip ir pinigai. Pavyzdžiui, veikiančiame kainininke miesto prekybos tinklui už vieną metrą medžiagos triko „metro“ nustatyta 451 rublis, o naujame kainininke Nr. 032 pagal naujas kainas — 45 rb 10 kp, moteriškas drapas „sostinės“ atitinkamai 380 rb ir 38 rb; vienas metras triko „udarnik“ — 392 rb ir 39 rb 20 kp. Taip pat perskaičiuotos kainos ir medvilniniam audiniams pagal kainininką Nr. 030.

Šaldytuvus „Zil“ dabar kainuoja 2000 rublių, o naujame kainininke Nr. 092 šis šaldytuvus kainuoja 200 rublių; naujos markės ir dides-

nis šaldytuvus „Zil — Moskva“ atitinkamai 3100 rb ir 310 rb. Skalavimo mašina „Tula-2“ dabar kainuoja 1000 rublių, o naujame kainininke — 100 rublių.

Tokiu pat būdu atliktas perkainavimas ir kitoms prekėms, kaip radijo prekėms (kainininkas Nr. 084), automašinoms (kainininkas Nr. 086), kurioms kainų lygis irgi lieka nepakeistas.

Iš šių pavyzdžių matome, kad jokio kainų pakėlimo naujuose kainininkuose nėra. Tokiu būdu prekių kainų masto ir gyventojų pajamų pakeitimas nesudarys jokių nuostolių nei gyventojams, nei valstybei. Darbininkai,

tarnautojai, kolūkiečiai, pensininkai už savo pajamas naujais pinigais galės įsigyti tiek prekių, kiek jų nusipirkdavo iki kainų masto pakeitimo, o atskirais atvejais gyventojai turės ir kai kurių laimėjimų, nes, perskaičiuojant duonos ir miltų, pieno ir pieno produktų kainas, taip pat vaikų prekių kainas, kurios baigiasi 0,5 kapeikos, bus apvalinamos kainų sumažinimo kryptimi. Perskaičiuojant indėlius ir procentus, už indėlius 0,5 kapeikos bus apvalinamos indėlių likučio padidinimo kryptimi.

(Naudotasi 1960 m. spalio 12 d. „Pravdos“ laikraštyje šiuo klausimu išspausdinta medžiaga).

St. Kriūka

Kupiškio centrinės taupomosios kasos Nr. 7376 vedėjas

Sportas

Kai varžovų jėgos lygios

Sekmadienį Kupiškėje Šeduvos ir vietos futbolininkai žaidė LTSR „B“ grupės futbolo pirmenybių rungtynes. Šeduvos nemuniečiai atvyko nusiteikę optimistiškai. Juk iš 20 šiemet sužaistų rungtynių įvairiuose respublikos miestuose jie buvo pralaimėję tik dvi. Jų pergalių aktyve yra laimėjimai prieš Šiaulius „Elnio“ futbolininkus, prieš panevėžiečius.

O kupiškėnai irgi pretendavo į prizinę vietą. Tad nenuostabu, kad po teisėjo Liukpetrio (Panevėžys) švilpuko žaliuoju vėjo prasidėjo įdomi, techniška kova. Ši kartą abiejų komandų gynėjai žaidžia itin atkakliai, todėl nei E. Jurkštas, nei svečią vartininkas M. Vasilevas, gerai pažįstamas kupiškėnams, beveik neturi darbo. Puikiai žaidžia šeduviečiai broliai-dvynukai Kužikos, kaip visuomet užtikrintai stovi savo poste kupiškėnai R. Semėnas ir B. Simaška. Tuo tarpu kraštais žaidę R. Laučius ir V. Valatka neturi sau partnerių, todėl jų prasiveržimai greit likviduojami. Iš vis, apie šias rungtynes pasakytina, kad jos vyko beveik aikštės vidury, bet ne prie vartų. Užtat ir rezultatas taikus (0:0).

Ir taip kovos „B“ grupėje baigiasi. Liko dar kupiškėnams sužaisti su Biržais, ir po šių varžybų paaiškės komandų padėtis lentelėje.

J. Dainiūnas

ŽUDIKO atsiminimai

P. Kežinaitis

(Tęsinys. Pradžia Nr. 80 (146)).

Buities, gyvenimo ir sanitarinės sąlygos Osvencimo stovykloje, paties R. Heso prisipažinimu, buvo nežmoniškos. Kaliniai gyveno nešvariuose, žiemą nekūrenamuose barakuose, kuriuose nuolat siausdavo įvairių užkrečiamų ligų — šiltinės, dezinfekcijos — epidemijos. Itin nepakenčiamose sąlygose gyveno moterys. Tas sąlygas pats R. Hesas charakterizuoja šitaip:

«Viskas, ką esu pasakęs anksčiau, liečia taip pat ir moteris, tik su tuo skirtumu, kad moterims viskas buvo daug sunkiau, kur kas labiau slegiama ir jūntama, nes gyvenimo sąlygos stovykloje moterims buvo nepalyginti sunkesnės. Moterys turėjo kur kas mažiau erdvės, higieninės ir sanitarinės sąlygos buvo žymiai blogesnės. Moterų stovykloje niekuomet nebuvo galima įvesti reikiamos tvarkos dėl ten viešpatuojančio nuo pat pradžios susikimšimo padarinių. Kai moterys pasiekdavo tam tikrą savo būklės laipsnį, tuomet greit

jantieji lavonai darydavo siaubingą įspūdį».

Kaliniui skiriamo maisto davinys buvo toks skurdus ir menkas, jog jo beveik neužtekdavo vien žmogaus gyvybei palaikyti, o kaliniai juk buvo verčiami daug ir sunkiai dirbti. Štai kokių šiurpių faktų ryšium su tuo pateikia pats R. Hesas:

«Stovykloje nebuvo reti kaniibalizmo (žmogėnos valgymo) atsitikimai. Aš pats užtikau tarp krūvų plytų gulintį negyvą kalinį, kuriam kažkokiu būdu įrankiu buvo perskrostas pilvas ir kurio vidaus organuose trūko kepenų. Užmušinėjo vieni kitus, kad tuo būdu įgytų ko nors valgomą. Judamas raitas, pamačiau kalinį, kuris smogė plyta į galvą kitam kaliniui, kad atimtų iš jo gabalėlį duonos, kurią tasai, užlindęs už akmenų krūvos, graužė. Kol pro vartus prįjočiau prie įvykio vietos, nes buvau su arkliu kitapus tvoros, gulintysis už akmenų krūvos buvo jau nebegyvas».

Taip stebėjosi Hesas, kuris pats žmones pavertė žvėrimis.

Kaliniai buvo suskirstyti į blokus, kuriuos sudarydavo vienas ar daugiau pastatų, dažniausiai — barakų. Bloko viršininku būdavo stovyklos administracijos pareigūnas — SS kariuomenės puskarininkis. Jis galėdavo užsimanęs, be jokios kaltės ir reikalo, užmušti kalinį ir už tai visiškai neatsakydavo.

Valdyti «savo imperiją» blokfiureriui padėdavo visa eilė žemesniųjų pareigūnų — kambarių seniūnai, darbų prižiūrėtojai, vadinami «kapais», ir kt. Šie žemesnieji pareigūnai būdavo skiriami iš pačių kalinių tarpo, beveik visuomet tik iš kriminalinių. Ši aplinkybė kalinių gyvenimą stovykloje dar labiau apkartindavo, nes prieš visokius seniūnus ar «kapus» reikėdavo drebtėti ne mažiau kaip prieš pačius blokfiurerius. Administracija žemesniųjų pareigūnų vietoje užimti parsisusidindavo kriminalinių kalinių specialiai iš Vokietijos. Tam reikalui būdavo tyčia parenkami ilgiems terminams nuvesti žmogžudžiai, banditai, visokie moraliniai iškrypėliai, homoseksualistai, žmonės su kraštutiniais sadistinėmis polinkiais. Čia būdavo laikomasi principo: juo blogesnis, tuo geresnis. Galima įsivaizduoti, į ką pavirsdavo gyvenimas žmonių, kurie patekdavo šitokių «viršininkų» valdžiai! Ypatingu žiaurumu pasižymėdavo kriminalistės moterys. Štai ką rašo apie jas pats R. Hesas:

«Žaliosios» kalinės (kriminalinės elementas) buvo ypatingos rūšies. Sprendžiu, kad Ravensbruke parinko Osvencimui pačias blogiausias kalines iš visų. Jos žymiai pralenkė kriminalistus vyrus niekšišku, chamiškumu ir nenormalumu. Daugiausia tai buvo daug kartų baustos prostitutės, dažnai pasišlykštinėjamos keliančios moterys.

Dar ir dabar man akyse tebestovi skerdynės Budose (Budose buvo Osvencimo stovyklos filialas moterims. — P. K.). «Žaliosios» ten žudė prancūzų moteris: draskė jas į gabalus, smaugė, kapojo kirviais. Tai buvo

BEVEIK TRYS MUŠKIETININKAI IR Dulsinėja

Pirmas mušketininkas — Stasys Žekonis iš «Aukštupėnų» kolūkio (be žirgo).

Antras mušketininkas — Bukys iš Kupiškio miesto (ant balto žirgo).

Trečias mušketininkas — Petrulis iš Kupiškio miesto (ant sarto žirgo).

Pagrindinis veikėjas — Dulsinėja, bet ne iš Toboso, o iš «Naujo gyvenimo» kolūkio, Abejutų kaimo — Elena Pučėtienė (be šydo).

Naktis juoda lyg degutas. Pro sausų lapų šnaresį girdėti kanopų bilesys. Pasirodo du raiteliai. Abejutų kaime, prie Jono Gabriūno sodybos, raiteliai nušoka nuo savo žirgų ir — tiesiai į trobą. — Perduosi šį raštelį Elena Pučėtienėi, — įsako Bukys sodybos šeimininkui. — Bet jeigu kas sužinos apie tai, arba nepaduosi — užsisakyk grabą, — perspėja antrasis raitelis — Petrulis, kiek girdėti, kilęs iš tų pačių vietų.

Rytą Gabriūnas įteikia Dulsinėjai laišką. Ta išrausta kaip bijūnas.

Tuo metu, kai rytą Pučėtienė, gavusi nuo savo „mylomojo“ laišką, degė laimėje, tie du raitininkai, prisigrobę iš „Pergalės“ kolūkio sodo obuolių, ramiai sau risnojo namo pranešti trečiajam mušketininkui, keletos vaikų tėvui Stasiui Žekoniui, apie įvykdytą paslaugą.

O ką gi tą laimingą rytą tarė savo namiškiams Dulsinėja? Ogi štai ką:

— Išeinu, nebegyvensiu! Vaikų, savo tėvų ir tavęs, vyrelį, atsižadu!

Prapliupo verkti trys vaikučiai. Apsiašarojo tėvai, septyniadasimtmečiai senukai. Bet argi padarysi jai ką? Ėmė ir išėjo. Be žinios dingę...

Žmonės sako, kad Žekonis kol kas laimingas. Degtinę, kaip visada, geria kibirais, gyvena žmonos išlaikomas.

— Neturėjome tėvelio, matyt, ir neturėsime, — dūsauja namie Žekonio vaikai.

— Neturėjome mamytės, matyt, ir nebeturėsime, — šiems nelaimingiesiems pri-

siaubinga. Nemanau, kad vyrai galėtų pavirsti tokiomis bestijomis».

R. Heso čia minimos skerdynės moterų stovykloje įvyko 1942 metų vasarą. Nepakęsdamos nežmoniškų gyvenimo sąlygų, o ypač nuolatinio tyčiojimosi iš savo «viršininkų» — vokiečių kriminalistų pusės, moterys kalinės, prancūzų vadovaujamos, vieną naktį sukiro ir, apsiginklavusios akmenimis bei mėttais, puolė savo prižiūrėtojas, mėginamas išsiveržti iš stovyklos. Per kilusias kautynes, kurių metu vokiečiams kriminalistams padėjo už tvoros stovinti sargyba, buvo nužudyta 90 kalinių moterų. Jos buvo užmuštos lazdomis ir kirviais, kai kurioms buvo visiškai nutrauktos galvos.

(B. d.).

Pirmadienį, spalio 24 d. 19 val.

KULTŪROS UNIVERSITETE: (K. T. «AUŠRA» PATALPOSE)

1. Paskaita „Taikos vizitas“.

2. Dokumentinis kino filmas „N. Chruščiovas Jungtinėse Amerikos Valstijose“. Universiteto taryba

Žinios apie pieno gavybą už 1960 m. spalio II dekadą

Eil.Nr.	Kolūkio pavadinimas	Primelzta pieno iš 1 karvės per dekadą	palyginus su praėjusio dekados 1 d. (%) arba (-)
		per dekadą	
1	„T. pirmūnas“	116,9	-1,1
2	„Salamiestis“	79,4	-1,3
3	„N. gyvenimas“	77,9	-0,5
4	„Alizava“	75,9	-0,4
5	„Neris“	71,0	-0,5
6	„Pergalė“	67,0	-0,8
7	„Laisvė“	60,9	—
8	„Vienybė“	59,6	-0,1
9	„Nemunas“	58,4	-0,9
10	„G. Pirmoji“	48,3	-1,7
11	„Šetekšna“	46,1	*1,0

Viso I grupėje: 69,7 -0,5

1	„Aušra“	85,1	-0,4
2	„Byčiai“	78,3	-1,6
3	„Noriūnai“	76,4	-1,0
4	„Žadeikiai“	72,7	*0,2
5	„Pirmoji vaga“	68,5	-0,9
6	„Šviesa“	66,8	-1,3
7	„Antašava“	63,1	-0,2
8	„Pirmūnas“	61,9	-0,9
9	„Vedrupys“	60,4	*0,5
10	„Aukštupėnai“	59,1	-0,5
11	„Ateitis“	55,9	-0,7
12	„Palanga“	54,1	-1,4
13	„Juodpėnai“	47,8	-0,7
14	„Pakupys“	46,4	-1,4
15	„Lėvuva“	40,3	-1,0
16	„Žalgiris“	31,7	-0,7

Viso II grupėje: 60,0 -0,7

1	„Švyturys“	72,4	—
2	„Melnikaitės v.“	70,4	-0,7
3	„Tiesa“	68,7	-0,6
4	„Skodins“	68,1	-0,6
5	„Uoginiai“	61,0	-0,5
6	„Laukminiškiai“	60,0	*0,6
7	„Lukonys“	58,9	-0,1
8	„Bugailiškiai“	55,9	-1,8
9	„Sakalas“	54,7	-1,1
10	„Mūsų rytojūs“	54,6	-0,6
11	„Vėžionys“	51,6	-1,2
12	„Mičurino v.“	51,4	-0,2
13	„Aukštaičiai“	50,2	-1,2
14	„Atžalynas“	50,2	-0,4
15	„Mituva“	50,0	-0,6
16	„Pyvesa“	49,8	-1,7
17	„Adomynė“	47,1	—

Viso III grupėje: 56,4 -0,7

Viso rajone: 61,2 -0,7

*daugiau

-mažiau

Valstybinės statistikos rajono inspektorius

Už redaktorių Vl. JASINSKAS

Kupiškio rajono tarpkolūkinės statybos organizacijos „Pergalė“ darbuotojų kolektyvas nuširdžiai užjaucia organizacijos pirmininką Šeibutą Stanislovą, jo mylimai dukrelei mirus.

Kupiškio pramonės kombinato rūbų siuvyklos darbininkai giliai užuojautą reiškia bendradarbei Žasinienei Bronei dėl jos motinos mirties.

STALINO KELIU

4 psl. 1960 m. spalio 22 d.